

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje cztery zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾ błędnie kwalifikując interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków jako system pomocy, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie poważnych naruszeń prawa, oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dopuszczając się poważnego naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przy interpretacji i stosowaniu systemu odniesienia w celu oceny czy interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dokonując błędnego ustalenia, że interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, nie przeprowadzając starannego i bezstronnego badania, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
4. W ramach zarzutu czwartego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 16 rozporządzenia 2015/1589 oraz zasady prawa Unii dopuszczając się poważnego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie oraz udzielając niewystarczającego uzasadnienia co do wyboru metody obliczenia wysokości pomocy, która miała zostać przyznana.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. L 260, 2016, s.61)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2016 r. – Nomacorc/Komisja

(Sprawa T-867/16)

(2017/C 046/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nomacorc (Thimister-Clermont, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Verschuur, M. Stroungi i L. Mélia)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca formułuje trzy zarzuty:

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾ błędnie kwalifikując interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków jako system pomocy, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie poważnych naruszeń prawa, oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dopuszczając się poważnego naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie przy interpretacji i stosowaniu systemu odniesienia w celu oceny czy interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, dokonując błędnego ustalenia, że interpretacje indywidualne zwalniające z opodatkowania nadmiernych zysków przyznawały selektywną korzyść, dopuszczając się w ten sposób wielokrotnie oczywistych błędów co do faktów i oczywistych błędów w ocenie, nie przeprowadzając starannego i bezstronnego badania, a także udzielając niewystarczającego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię [notyfikowana jako dokument nr C(2015) 9837] (Dz.U. 2016, L 260, s.61)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2016 r. – RA/Trybunał Obrachunkowy

(Sprawa T-874/16)

(2017/C 046/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 marca 2016 r. o nieprzyznaniu skarżącemu awansu do grupy zaszeregowania AD 11.
- Obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.